«Αφού λοιπόν εγευμάτισαν, λέγει προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς, Σίμων Ιωνά, αγαπάς με περισσότερον τούτων; Λέγει προς αυτόν, Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ » (Ιωάννης, κα΄:15)

Ο συγκεκριμένος διάλογος έλαβε χώ ρα μετά την ανάσταση του Κυρίου. Τότε με πρωτοβουλία του Πέτρου, ορισμένοι μαθητές είχαν πάει για ψάρεμα και όλη την νύκτα δεν έπιασαν ούτε ένα ψάρι. Το πρωί βρέθηκε στον αιγιαλό ο Κύριος Ιησούς και είπε στους μαθητές Του να ρίξουν τα δίκτυα στα δεξιά του πλοίου και αφού αυτοί τα έριξαν έπιασαν πολλά ψάρια. Ο Ιωάννης κατάλαβε ότι ήταν ο Κύριος και στη συνέχεια ο Πέτρος κολυμπώ ντας και οι υπόλοιποι μαθητές με το πλοίο, πήγαν να συναντήσουν τον Κύριο, ο οποίος είχε μια ανθρακιά με ψάρι και ψωμί. Όταν ήταν όλοι μαζί ο Κύριος τους έδωσε να φάνε το ψωμί και το ψάρι και παρόλο που κανένας δεν τολμούσε να Τον ρωτήσει, όλοι είχαν καταλάβει ότι ήταν ο αναστημένος Κύριος. Μετά το γεύμα ο Κύριος Ιησούς ρώ τησε ενώ πιον όλων τον απόστολο Πέτρο αν τον αγαπάει 'περισσότερον τούτων'. Λέγοντας 'τούτων' πιστεύουμε ότι ο Κύριος εννοούσε οτιδήποτε αγαπούσε ο Πέτρος, όπως π.χ. συγγενικά πρόσωπα, φίλους, περιουσιακά στοιχεία, επάγγελμα και ασχολίες. Ο Κύριος τον ρώ τησε τρεις φορές και ο Πέτρος του απάντησε και στις τρεις φορές ότι τον αγαπάει. Ο Κύριος μετά από κάθε καταφατική απάντηση του Πέτρου, του έλεγε: 'Βόσκε τα αρνία μου', 'Ποίμαινε τα πρόβατά μου','Βόσκε τα πρόβατά μου',
θέλοντας, όπως πιστεύουμε, να του δείξει με τι συνδέεται η ειλικρινής αγάπη του σ' Αυτόν (Ιωάννης, κα΄:1-17).

Μέσα στο λόγο του Θεού διαβάζουμε πως αυτή η περίσσεια της αγάπης που ήθελε ο Κύριος από τον Πέτρο αφορά και εμάς και γενικά τον καθένα που θέλει να ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό. Αναφέρουμε σχετικά: «Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού. Και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού, και ακολουθεί οπίσω μου, δεν είναι άξιος εμού. Όστις εύρη την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν και όστις απολέση την ζωήν αυτού δι' εμέ, θέλει ευρεί συτήν» (Ματθαίος,ι΄:37-39).

Ο Κύριος Ιησούς θέτει μια ιεραρχία λέγοντας ότι η αγάπη μας προς Αυτόν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από εκείνη που έχουμε προς τα συγγενικά πρόσωπα. Το να έχουμε τον Κύριο στην πρώ τη θέση στην

καρδιά μας, είναι κάτι που μας συμφέρει και δεν σημαίνει ότι ο Θεός δεν αγαπάει τους συγγενείς μας. Αντίθετα, αν αγαπάμε πάνω απ' όλα τον Θεό, τότε ο Θεός που είναι αγάπη θα μας γεμίζει με την ανεξάντλητη αγάπη Του, ώ στε να αγαπάμε σωστά όχι μόνο τους οικείους μας αλλά και τους εχθρούς μας. Όση περισσότερη επαφή έχουμε με τον Θεό τόση περισσότερη αγάπη θα έχουμε προς Αυτόν και προς όλους. Η δε επαφή με το Θεό, για τον αναγεννημένο χριστιανό, πραγματοποιείται βασικά μέσω της υγιαίνουσας διδασκαλίας του λόγου του Θεού από τους ανθρώ πους που έχει θέσει ο Θεός, μέσω της συναναστροφής με τα εν Χριστώ αδέλφια, με τη συμμετοχή στη Θεία Κοινωνία του σώ ματος και αίματος του Κυρίου και μέσω των εν Πνεύματι Αγίω προσευχώ ν (Πράξεις, β' :42).

Υπάρχουν παραδείγματα μέσα στην Γραφή από ανθρώ πους που έδειξαν εμπράκτως ότι αγαπούσαν πάνω από όλους και όλα τον Θεό και ευλογήθηκαν για αυτή τους την επιλογή. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι ο Αβραάμ που δοκιμάστηκε σκληρά από τον Θεό, όταν του ζήτησε να θυσιάσει τον γιό του τον μονογενή. Ο Αβραάμ δεν αντέδρασε προς τον Θεό, ούτε έφερε αντίρρηση, αλλά ετοίμασε το ζώ ο του για το ταξίδι, πήρε τα ξύλα για το ολοκαύτωμα, πήρε και δυο δούλους μαζί με τον γιό του και προχώ ρησαν οδό τριώ ν ημερώ ν μέχρι το βουνό Μοριά. Όταν έφτασε κοντά στο τόπο της θυσίας, πήρε τον γιό του, τα ξύλα και το μαχαίρι και είπε στους δούλους του να περιμένουν μέχρι να επιστρέψουν. Τα ξύλα τα φόρτωσε στον Ισαάκ και εκείνος πήρε την φωτιά και το μαχαίρι. Ο Ισαάκ βλέποντας ότι λείπει το ζώ ο, ρώ τησε τον πατέρα του πού είναι το πρόβατο για το ολοκαύτωμα. Ο Αβραάμ του είπε ότι ο Θεός θα προβλέψει πρόβατο για το ολοκαύτωμα. Μόλις έφτασαν στον τόπο, ο Αβραάμ έφτιαξε το θυσιαστήριο, έβαλε τα ξύλα και μετά έβαλε πάνω τους τον Ισαάκ το οποίο και τον έδεσε πάνω σε αυτά και όταν πήρε το μαχαίρι να σφάξει τον γιό του τότε του φώ ναξε άγγελος Κυρίου και του είπε να μην κάνει κακό στο παιδί γιατί τώ ρα γνώ ρισε ο Θεός ότι ο Αβραάμ Τον φοβάται, επειδή δεν λυπήθηκε τον υιό του τον μονογενή για Αυτόν. Μετά από λίγο ο Αβραάμ είδε πίσω του ένα κριάρι εγκλωβισμένο από τα κέρατά του σε ένα πυκνόκλαδο φυτό, το οποίο και πήρε και το θυσίασε αντί του γιού του. Ο άγγελος μίλησε στον Αβραάμ για δεύτερη φορά και του είπε τα λόγια του Θεού, λέγοντας ότι ' Ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι επειδή έπραξες το πράγμα τούτο και δεν λυπήθηκες τον υιό σου τον μονογενή σου, ευλογώ ν θα σε ευλογήσω και πληθύνων θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα άστρα του ουρανού και σαν την άμμο που είναι

κοντά στο χείλος της θάλασσας, και το σπέρμα σου θα κυριεύει τις πύλες των εχθρώ ν σου και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης διότι υπάκουσες στην φωνή μου'. (Γένεσις, κβ΄:1-19).

Ο Θεός δεν είναι άδικος ώ στε να ήθελε το θάνατο του Ισαάκ, αλλά δοκίμασε τον Αβραάμ. Ο Αβραάμ από την πλευρά του, δια πίστεως πέρασε επιτυχώ ς αυτή τη μεγάλη δοκιμασία. Θα μπορούσε να καταλογίσει στο Θεό το λιγότερο ασυνέπεια, από τη μία να του λέει ότι από τον Ισαάκ θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της Γης και α πό την άλλη να του ζητεί να τον θυσιάσει. Όμως ο Αβραάμ συλλογίστηκε ότι ο Θεός μπορούσε να δώ σει απογόνους στον Ισαάκ, γιατί πίστεψε ότι και από νεκρό μπορούσε να τον αναστήσει (Εβραίους,ια΄:18-19). Ο Αβραάμ απέδειξε ότι αγαπάει τον Θεό πιο πολύ από τον γιό του και για την πίστη του ο Θεός τον ευλόγησε και από το σπέρμα του, τον Ισαάκ, γεννήθηκε κατά σάρκα, ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός.

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Θεός θέλει η αγάπη μας σ' Αυτόν, να είναι πιο πάνω από τον εαυτό μας, από τα αγαπημένα μας πρόσωπα, από τα υπάρχοντά μας, από την δουλειά μας, από τις ανάγκες μας και από κάθε τι που μας περιβάλει. Αυτή την ιεραρχία θέλει ο Θεός να τη θέσουμε με ελευθερία και με προσωπική επιλογή και όχι με εξαναγκασμό. Βέβαια επειδή η καρδιά μας είναι απατηλή, μπορεί να νομίζουμε ότι αγαπάμε πάνω από όλα τον Θεό, χωρίς όμως αυτό στη πραγματικότητα να συμβαίνει. Γι' αυτό ο Κύριος Ιησούς Χριστός, μας φανερώ νει μέσα στο γραπτό λόγο του Θεού, την Καινή Διαθήκη, κάποια κριτήρια που φανερώ νουν αν έχουμε ή όχι, σωστή αγάπη και πίστη στο Θεό. Αναφέρουμε σχετικά:

«Δόξαν παρά ανθρώ πων δεν λαμβάνω• αλλά σας εγνώ ρισα ότι την αγάπην του Θεού δεν έχετε εν εαυτοίς• …Πως δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; »(Ιωάννης, ε΄:41,42,44).

«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε» (Ιωάννης, ιδ΄:15).

«Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, ψεύστης είναι• διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά;» (Α΄ Ιωάννου, δ΄:20).

Αν αγαπάμε τον Θεό πάνω από όλα, τότε θα έχουμε και όλα τα 'προς ζωή και ευσέβεια' γιατί ο Θεός σαν καλός Πατέρας αγαπάει και δίνει αγαθές δόσεις στα παιδιά Του. Αν όμως θέτουμε άλλα πράγματα πιο

πάνω από τον Θεό, υπάρχει κίνδυνος να μη δεχθούμε την πρόσκληση του Θεού για την βασιλεία των ουρανώ ν(Λουκάς,ιδ΄:16-20). Είναι προς συμφέρον μας να αγαπάμε τον Θεό πάνω από όλους και από όλα. Ο Κύριος, εφόσον το ζητάμε, μπορεί να κατευθύνει τις καρδιές μας, πρώ τα απ' όλα, στην αγάπη του Θεού και στην προσδοκία του Χριστού. Αμήν!